DIALOGURI SPORTIVE JUDEȚENE

Însemnări de la plenarele consiliilor județene pentru educație fizică și sport Dolj, Tulcea și Arad

In aceste zile se desfășoară în întreaga țară plenarele consiliilor județene pentru educație fizică și sport, acțiune de o mare însemnătate în viața organizației noastre. Se face bilanțul unui an de activitate, se analizează critic munca desfășurată, se stabilesc jaloane și perspective pentru viitor.

Plenarele județene prilejuiesc nu numai un amplu dialog public între factorii chemați să diriguiască activitatea sportivă, dar și un foarte util schimb de experiență, menit să popularizeze bunele metode demne să devină un exemplu și un ghid.

Beneficiind de o participare largă și calificată, reunind în jurul aceleiași mese activiști ai mișcării sportive, profesori de educație fizică, antrenori, cadre cu vechi state de serviciu în domeniul activităților obștești, plenarele consiliilor județene scoțind în evidență realizările merituoase ale mișcării sportive, n-au pregetat să dezvăluie în mod sincer și lucid o serie întreagă de lipsuri. Hotărîrea manifestată unanim de a arunca acest balast din nacelă naște speranțe tonice în îndreptarea grabnică a treburilor care mai șchioapătă.

În acest spirit își propune ziarul să prezinte aspectele principale reieșite din dezbaterile județene.

• Doleanțele Deltei

TULCEA

Județul Tulcea a dat țării mulți sportivi de performanță, caiaciști și canoiști, acei faimoși fii ai Deltei încoronați cu titluri de campioni mondiali, olimpici, europeni.

Și, totuși — paradoxal — județul Tulcea, în ciuda condițiilor sale naturale, nu posedă NICI UN CENTRU DE CAIAC—CANOE care să corespundă actualelor cerințe. Cele două centre înființate anul trecut, la Tulcea și Sulina, trăiesc o existență precară, se limitează la un număr redus de ambarcațiuni (și acestea de calitate proastă). Lipsește sprijinul federației de resort, lipsește îndrumarea. (Că așa stau lucrurile o atestă și... absența unui delegat federal la ședința de analiză a comisiei județene de caiac-canoe!)

Indiferența manifestată față de destinele caiacului și canoei din Deltă a format obiectul unor ample discuții purtate la plenara Consiliului județean Tulcea pentru educație fizică și sport. S-a apreciat, cu acest prilej, că resursele umane ale județului sînt imense, cu mult mai mari decît ceea ce a fost depistat pînă acum în cadrul celor două secții de performanță ale cluburilor bucureștene Dinamo și Steaua.

Astfel, din sondajul efectuat periodic de specialiștii județului rezultă că excelenți caiaciști și canoiști (și chiar sportivi pentru „academic") ar putea fi descoperiți în multe așezări ale Deltei, nu numai la Tulcea sau Sulina, ci și la Mila 23, Jurilovca, Sf. Gheorghe etc. O acțiune de selecție realizată pe verticală se face simțită, mai ales că în sporturile pe apă România are de apărat o poziție fruntașă pe glob.

În acest sens — a apreciat plenara — de un real folos ar fi înființarea unor alte centre, chiar în inima Deltei, și bineînțeles dotarea acestora cu material necesar, pentru o primă etapă, fie chiar și cu ambarcațiuni de uz intern.

Este de semnalat, în sfîrșit, efortul pe care îl fac organele sportive locale, sprijinite activ de Comitetul județean de partid, de a întări centrul de sporturi nautice amplasat la Tulcea, pe malul lacului Ciuperca, acolo unde se prefațează un uriaș complex sportiv, care va fi parțial dat în folosință chiar în vara acestui an. Ce bine ar fi însă ca entuziasmul tulcenilor să fie contaminant. Altfel spus, ca doleanțele lor să-și găsească cît mai curînd o fericită împlinire.

Tiberiu STAMA

• Resurse nevalorificate

ARAD

Despre prezența sportului arădean în contextul mișcării de educație fizică și sport din țara noastră, considerăm că nu e cazul să ne oprim prea mult. De ani și ani, de pe aceste meleaguri s-au ridicat numeroase talente, care, pregătite cu grijă de către antrenori pricepuți, au pășit pe drumul performanței, s-au afirmat ca autentice valori și au reprezentat țara cu cinste în întreceri internaționale. Ca să ne referim doar la cei mai tineri sosiți în vîrful piramidei, amintim numele unor sportivi de prestigiu ca Iuliana Nemeth și Elisabeta Lazăr — canotaj, Eleonora Mihalca — tenis de masă, Domide, Axente, Petescu, din echipa care domină campionatul primei noastre divizii la fotbal, Ștefan Alerhand — tir etc. Cei 2021 de sportivi clasificați (dintre care 30 maeștri ai sportului) și cele 4 recorduri naționale stabilite de către arădeni la tir și haltere ca și cîteva titluri de campioni naționali obținute în 1968 ar prezenta succint tabloul realizărilor sportive de pe aceste meleaguri.

Este însă suficientă această recoltă? NU! Aceasta a fost și concluzia recentelor dezbateri din cadrul plenarei organului județean de specialitate. În largul schimb de opinii și de experiență care a avut loc cu acest prilej, majoritatea vorbitorilor, printre care *P. Corodan*, secretar al consiliului asociației Vagonul, *I. Petrovan*, președintele CMEFS Arad, *A. Ardeleanu*, președinte al comisiei județene de atletism, *E. Vodaș*, președinte al comisiei județene de baschet, *Ion Quintus*, antrenor de tir, *P. Soos*, inspector pentru educație fizică din Inspectoratul județean de învățămînt, au scos în evidență bogatele resurse încă nevalorificate. Să luăm, de pildă, cazul atletismului. *Este inexplicabil cum din cele trei secții de performanță de pe raza municipiului (U.T.A., Școala sportivă și C.F.R.) și alte nouă din județ, corespunzător încadrate cu cadre de specialitate, nici un atlet n-a reușit să-și îndeplinească baremurile pentru categoria I de clasificare în decursul întregului an 1968!* Deci, despre participarea la J.O. din Mexic nici nu se putea pune problema. Să nu mai vorbim de valoarea mediocră a unor recorduri județene, situate la „ani lumină" de plafonul performanțelor internaționale și la distanțe respectabile de recordurile țării (11,2 s la 100 m plat, 6,73 la lungime, 3,40 m la prăjină, toate la băieți). Situația atletismului feminin este și mai precară, recordurile locale avînd valori inferioare și vîrste care și-au sărbătorit un deceniu. Ținînd seama că în orașul și județul Arad învață mii și mii de elevi, considerăm că e cazul ca specialiștii să poposească mai des în mijlocul lor. Totodată, profesorii de educație fizică au datoria să selecționeze și să *contribui și el la alcătuirea lotului olimpic de atletism*". Alte cerințe în acest sens: *alcătuirea unei secții puternice de atletism prin unirea tuturor forțelor de specialitate de pe raza municipiului, ridicarea nivelului procesului de instruire, reactivarea comisiilor de atletism care trebuie să devină motoarele acestei activități pe plan orășenesc și județean.*

Exemplul atletismului este edificator. În materie de sport Aradul are alte posibilități. Dar situații similare se pot găsi și la handbal, volei, baschet, lupte, scrimă. Așa cum subliniia și tov. Ștefan Mocuța, secretar al Comitetului județean P.C.R. Arad, *„...încă n-du fost suficient depistate principalele izvoare arădene care să tindă spre performanță, încă nu sînt folosite din plin toate posibilitățile materiale existente de către profesori, antrenori, instructori"*. Într-adevăr, Aradul, centru de tradiție sportivă, își poate ridica pe o treaptă mai înaltă măiestria, așa cum a reușit s-o facă la fotbal, tenis de masă, canotaj și tir.

Constantin NEAGOE

Din viața organizației noastre

• Ora olimpică

DOLJ

Cu doi olteni la Ciudad de Mexico, Doljul deține un sfert din ceea ce a dat provincia lotului olimpic al României. Consemnînd acest lucru, plenara județeană a apreciat că este foarte puțin pentru un oraș **cu aproape 170 000 de locuitori, cu peste 5 000 de sportivi legitimați, cu aproape 270 de secții afiliate, în cadrul cărora își desfășoară activitatea 123 de antrenori și 243 de instructori.**

Și dacă în comparație cu trecutul nu prea îndepărtat, anul 1968 a fost unul rodnic **(la 1 ianuarie erau înregistrați în județ 14 maeștri ai sportului, 140 sportivi de categoria I, 7 echipe în diviziile naționale A, 10 în B și 9 în diviziile școlare)**, totuși craiovenii duc în continuare dorul marilor succese, care nu poate fi stins doar de evoluția remarcabilă a echipei de fotbal Universitatea, de secțiile de scrimă (spadă), box și lupte de la Electroputere.

Se constată aportul foarte slab al universitarilor. Clubul are o pondere neînsemnată în sportul național. Sare, spre pildă, în ochi următoarea situație paradoxală: **deși catedra de educație fizică a Universității (8 cadre didactice) are doi profesori cu SPECIALIZARE gimnastică, secția de PERFORMANȚĂ se află la Electroputere.**

Foarte slabă este, de asemenea, activitatea echipelor de handbal, volei, baschet, a atletismului. O serie de măsuri organizatorice luate acum, angrenarea în activitate a unui larg activ obștesc, dau speranțe relansării sportului universitar craiovean.

Concluzii interesante s-au putut desprinde din cuvintele unor participanți la plenară.

I. AMĂRĂȘTEANU, **președintele clubului Electroputere**, a făcut o remarcă demnă de luat ca temă de reflecție: **„Nu poate exista cale de mijloc în materie de performanță! A ne mulțumi cu nivelul submediocru al unor echipe codașe în diviziile B înseamnă a ne înșela singuri".**

Vorbitorul a precizat, printre altele, pericolul pe care-l prezintă o pregătire centralizată îndelungată prin scoaterea sportivului din circuitul social normal.

Antrenorul IONEL GHIȚA: „În Craiova, din 40 000 de copii au urmat, în 1968, cursurile de învățare a înotului... 124". Fără comentarii!

C. CHIMOIU, directorul Școlii sportive: **„Baza materială a sportului școlar a scăzut prin creșterea numărului de elevi și echipe. Actuala situație este de netolerat! În două săli ar trebui efectuate săptămînal 280 de ore. Adică, peste 40 de ore pe zi!"**

Plenara a adoptat un amplu plan de măsuri, prevăzînd — printre altele — impulsionarea sportului școlar și universitar, îmbunătățirea sistemului competițional județean, nominalizarea a 16 sportivi pentru loturile olimpice și 26 pentru loturile republicane.

Orologiul olimpic bate la Craiova!

Valeriu CHIOSE

TELEcronica

VINE, DESIGUR, FOTBALUL!

Duminica sportivă a săptămînii trecute a avut două evenimente memorabile: s-a încheiat Mexico-saga, a dispărut — fără explicații — Telesportul de la orele 19, pe programul I. Duminică fără rezultate sportive e ceea ce se numește în termeni romanțioși, poate prea sentimentali, dar de ce nu? — tristă duminică. În fond, ni se poate spune, treaba d-voastră, a microbiștilor, descurcați-vă cu tranzistorul dacă muriți să știți ce a făcut Steaua la handbal și Cagliari la Fiorentina acasă... Argumentul e atît de just încît dacă l-am extinde (și nu chiar pînă în pînzele albe), am putea renunța încet-încet la televizor pentru radio. Dar nouă nu ne trece prin cap așa ceva. Noi zicem că un telesport — independent, necomasat cu telejurnalul de seară sau noapte — face parte din frumusețea unei zile de duminică. Oricum, să fim fair-play și să admitem că lipsa de explicații nu ne dă dreptul la speculații. O să trăim și o să vedem. Poate că acum se pune la punct un telesport formidabil și duminică am avut parte de o pauză respiratorie, înaintea unui nou avînt.

Mexico '68 s-a încheiat cam în coadă de pește, adică fără prea multă afecțiune, cam precipitat în idei. «S-a folosit pentru a se sfîrși „en beauté" o peliculă Sahia, sinteză a jocurilor, cu imaginile devenite clasice și cu cîteva stafide aduse de sportivii noștri. Pretextul era ușurel: eram în preajma Olimpiadei din anul 2000, Țopescu se pregătea să plece pe Venus și în cîteva minutele ne întoarcem la Olimpiada '68. Amuzant — dar nu într-atît încît să se poată ascunde cîteva fanfaronade, cîteva accente emfatice în comentariu. Dar lucrul merită văzut, fără a se cheltui multă exigență. Mergea. Ceva mai serioasă — Paul Ochialbi avînd ochi buni, în ciuda unei fraze zgrunțuroase — mi s-a părut retrospectiva pugilistică a turneului olimpic. Am revăzut meciul acela uluitor Foreman — Cepulis, în care un greu scoate din luptă alt greu fără a-l pune jos, din pumn. Amîndoi rămîn în picioare, dar unul din ei nu mai poate ridica garda. Oricînd sînt de preferat asemenea retrospective — promisiune de care studioul n-a uitat — celor bibilite prin fel de fel de artificii. Ca să nu mai spun că interviurilor șarjate, luate pentru anul 2000, le prefer sănătoasele discuții cu bătrînii stadioanelor (Pavlovici, Bindea, Sfera), la care nu înțeleg de ce s-a renunțat. Cert este că din acest Mexico '68 ne va rămîne generic, — după cum ne-a spus Țopescu. E cam puțin. Fără vanitate dar și fără modestie ipocrită, rămîn la părerea că cel mai bun episod a fost cel de al patrulea, exact cel transmis după formularea primelor noastre observații critice. Dar după al patrulea, a venit doar al cincilea — și gata... Vine fotbalul.

Am lăsat la urmă — fiindcă știu cu cîtă circumspecție și de cîte ori trebuie să-ți învîrtești creionul pînă lași pe hîrtie o laudă, o adeziune totală — retransmisia meciului de pe Wembley, cu comentariul lui Eftimie Ionescu. Mărturisesc deschis că gustul meu personal — pe care nu vreau să-l impun nimănui — merge spre Eftimie Ionescu, la tele și Iacoban, la radio. Duminică, Eftimie Ionescu a fost excelent: meciul și-a găsit dimensiuni noi; eram la Londra și acasă; cu fraza lui calmă, solidă și elegantă, cu voluptățile sale de microbist și neevitînd pedantismul său academic într-un cuvînt cu seriozitate — crainicul ne-a plimbat de la masa presei pînă în cabine și în fișierul său „de cadre", lăsînd meciul „să curgă", înțelegîndu-i ritmul și viața interioară. A fost un model de transmisie, pe care — repet — nu vreau să-l impun nimănui. Mai ales că — în această lume a susceptibilităților și amorului propriu — nu prea văd cine ar vrea să-l urmeze. Cel mult să-l conteste. Vă rog...

BELPHEGOR

P.S. Remarcabilă, în „Cronica", intervenția lui Nicolae Soare privitoare tot la meciul de pe Wembley. Observațiile sale lucide și deci aspre, dinăuntrul cabinei, coincid cu cele ale noastre, „din afară". De ce nu ne-am bucura — dacă vrem să nu ne întristăm la Atena?

REPETIȚIE GENERALĂ A „MONDIALELOR" ALPINE DIN 1970

Val Gardena

Cele trei orașe ladine-gardeneze Selva, Santa Cristina, Ortisei, din masivul Dolomiților au fost gazdele (foarte ospitaliere) ale repetiției viitoarelor „mondiale" alpine.

Decorul montan, impresionant prin vecinătatea imediată a vîrfurilor Sella (3150 m), Sassolungo (3181 m) și Marmolada (3342 m), precum și aspectele carstice, spectaculare ale vîrfurilor zdrențuite de vînturi și ghețuri anunță Val Gardena ca pe o strălucită capitală a schiului alpin în 1970.

Pîrtiile noi, amenajate special pentru campionatele mondiale, au introdus la recentul concurs, un element tehnic nou — viteza, viteza excesivă, care schimbă caracteristicile obișnuite ale competițiilor de schi. La fete, coborîrea a avut o medie orară de 90 km la oră, iar la băieți 110 km/oră, ceea ce presupune — pe porțiuni — viteze cuprinse între 120—130 km/oră. Este drept că pîrtiile nu cuprind, în construcția lor, elemente de mare dificultate: ziduri, curbe numeroase, false planuri presărate cu puzderie de hopuri în continuarea unor „rîmele" de lansare, dar oricum, parcurgerea unor trasee la o asemenea viteză peste ondulații largi de teren ce obligă schiorii la desprinderi consecutive de 30—35 m pentru băieți și 15—20 m la fete nu este un lucru ușor, nici măcar pentru... automobile înzestrate cu frîne mecanice.

Și totuși, înainte de cursă o serie de gazetari sportivi, o parte din concurenții austrieci (Karl Schranz, Trit Cher) sau francezi (Duvillard, Jean Pierre Augert) au criticat sever pîrtiile — în special pe cea a bărbaților, definind-o ca „o autostradă", o deziluzie pentru teatrul de desfășurare a mondialelor din 1970.

Comentariile au fost atît de aspre încît organizatorii au ținut o conferință de presă în care au explicat că rațiunea majoră avută în vedere la construcția pîrtiilor a fost securitatea schiorilor și încadrarea în recentele directive ale F.I.S. Vitezele — chiar foarte ridicate — atunci cînd nu se întîlnesc pe pîrtii deosebit de frămîntate nu constituie o dificultate extraordinară. Decantarea valorică, ierarhizarea, se face prin viteză. Criticii se temeau că lipsa de dificultate tehnică a pîrtiei ar putea permite unor „necunoscuți" sau „neconsacrați" să aspire la primele locuri.

Se pare că îngrijorarea a fost prematură pentru că cursele non-stop ca și cele oficiale, de altfel, au arătat că în primele locuri s-au clasat **numai** coborîtori reputați. Ierarhia a rămas oarecum aceeași, dar departajarea s-a făcut printr-un alt mijloc — viteza — ceea ce, desigur, a surprins, a neliniștit și a dezlănțuit furtuna gazetarilor, care a trecut însă tot atît de repede pe cum apăruse.

Coborîrea bărbaților a oficializat vitalitatea și combativitatea excepțională a tinerei echipe elvețiene, care a cîștigat primul loc prin J. V. Daetviler, precum și 5 locuri între primii 10. Este adevărat că „asul anului 1969", austriacul K. Schranz, deși prezent la Val Gardena, fiind obosit, după afirmația sa, și apreciind că pîrtia este prea ușoară și neconcludentă... nu a luat startul. Acum cîțiva ani la Cortina d'Ampezzo, tot Schranz abandona pentru că pîrtia era prea dificilă și periculoasă.

În afara Elveției, deosebit de puternică la coborîre, Austria a strecurat trei oameni în primele 10 locuri, lăsînd să se întrevadă însă că schiorii săi nu sînt obișnuiți cu vitezele de bolid.

Franța a ocupat în primii 10 doar locul 2, prin H. Duvillard, fără îndoială, unul din cei mai buni coborîtori actuali, dar în afara lui... gol și pantă.

La fete, a treia înfrîngere austriacă în decurs de 8 zile (Montecavalo: J. Nagel — S.U.A., și Cr. Jacot — Franța) a produs o „spărtură" în supremația mondială din acest an. La Val Gardena elvețianca Zryd a cîștigat, fără drept de apel, o coborîre în care campioana olimpică Olga Pall (Austria) a făcut totul spre a obține primul loc. Olga Pall a învățat că pe un traseu lipsit de dificultăți majore dar de mare viteză, concurentele mai tinere dar cu greutate ca B. Choran (S.U.A.), Knobloch (Austria), Zryd (Elveția) sau Drexel (Austria) îi pot face viața amară... Ceea ce s-a și întîmplat. Echipa primă a Franței a absentat la premondiale. Intrată în panică, după accidentarea Anniei Famose și licărind la orizont speranțe pentru Florance Steurer și Isabelle Mir, ea colindă în concursurile care contează pentru „Cupa mondială" (trofeul Evian) spre a acumula puncte. Astfel, locul 7 obținut de J. Rouvier din echipa secundă apare meritoriu. Între primele echipe ale Franței, Austriei și, recent, Elveției, cursa de urmărire continuă.

Dintre celelalte participante, surprinzător și agresiv se anunță noul val american și englez care prin J. Nagel, M. Cohran și Divina Galica sapă lent dar sigur soclul campioanelor olimpice din 1968.

Deziluzie pentru Italia. Giustina Demetz, una dintre favorite, după o coborîre submediocră în care a acuzat și o greșeală de ceruire, a ocupat abia locul 30. O mențiune pentru curajul de a primeni prima garnitură feminină italiană cu nu mai puțin de 6 fete între 14—16 ani, dintre care Clotilde Fasolis s-a clasat pe locul 17.

Organizarea concomitentă cu premondialele a unor competiții care au contat în clasamentul „Cupei mondiale" — Kranjska Gora (Iugoslavia) și Visoke Tatra (Cehoslovacia) a condus la cîteva mari absențe, lipsind, oarecum, Val Gardena de strălucirea, de atmosfera de mare luptă și încordare pe care, fără îndoială, o vor avea „mondialele" din 1970.

Mihai BÎRA

ÎN 5 MINUTE

ȘAH Pentru TOȚI

Poziția de mai jos a survenit într-o partidă jucată în R.F.G. între tinerii jucători *Besser* și *Bäckert*. Albul a obținut atac puternic pe care l-a încheiat cu o combinație de efect, deși nu prea greu de găsit.

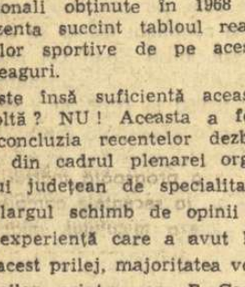

(Controlul poziției: Alb. Rh1, Dh3, Tf4, Tg1, Nh6, Pp. a2, c3, c4, d5, f5. Negru. Rh8, Df6, Tf7, Tg8, Cg7 Pp. a7, b7, c5, d6, h7)

Pentru a vă ajuta în găsirea soluției, vă atragem atenția că punctul slab al poziției negrului este pionul h7...

SOLUȚIA: prin 1.Ne5 albul a eliberat cu tempo drumul damei sale spre punctul slab h7. După răspunsul 1...Des e urmat 2.Dh7+! Rh7 3.Th4+ Ch5 4.Th5+ Rg7 5.Ne6 mat.

Cu prilejul Olimpiadei șahiste de la Lugano, marele maestru Alexei Suetin, transformat în corespondent de presă ad-hoc, a pus cîteva dintre căpitanii echipelor prezente o serie de întrebări privind probleme de interes internațional ale șahului. Deși rezultatele acestui interviu-simultan au fost publicate de revista letonă „SAHS" cu oarecare întîrziere, totuși, părerile exprimate de către personalitățile șahiste de prim ordin, care au fost consultate — marii maeștri *Bent Larsen* (Danemarca), *William Lombardy* (S.U.A.), *Alexander Matanovici* (Iugoslavia), *Lothar Schmid* (R.F. a Germaniei), maestrul internațional *Tibor Florian* (Ungaria) și căpitanul echipei Angliei, *Peter Clarke* — sînt deosebit de interesante, ele reflectînd, fără îndoială, un curent de opinie semnificativ.

După cum era de așteptat, una dintre întrebări s-a referit la *neparticiparea lui Bobby Fischer la Olimpiadă* (despre care am scris și noi, la timpul respectiv, în această rubrică). Opinia majorității celor întrebați a fost că aceasta este o chestiune personală a lui Fischer, care desigur a slăbit interesul pentru Olimpiadă, dar este greu de condamnat. Semnificativ, în această privință este răspunsul lui Lombardy: *„Înainte de Olimpiadă, Fischer a pus o serie de condiții pe care organizatorii nu le-au putut satisface. Din punct de vedere personal, el — poate — are dreptate, dar cu toate acestea n-a procedat bine, deoarece, plecînd, a slăbit echipa americană".*

O unanimitate deplină (cu excepția lui Larsen, care s-a abținut să răspundă) a fost întrunită în stabilirea *celor mai buni trei jucători din lume*. Cu variații privind ordinea, toți cei consultați au indicat pe Fischer, Petrosian, Spasski (n.b. noi am ales ordinea alfabetică...). Această unanimitate a unor persoane atît de competente și apreciate, demonstrează încă o dată că, în pofida faptului că nu a participat la meciurile candidaților la campionatul mondial (în urma eliminării sale mult discutate din turneul interzonal de la Soussa, într-un moment cînd se afla în fruntea clasamentului), Robert J. Fischer continuă să fie considerat, de către opinia publică șahistă, ca unul dintre cei mai puternici jucători contemporani (dacă nu chiar cel mai puternic). Această părere, cvasigenerală, duce la dorința unei confruntări pentru titlu, care însă, în condițiile actualului sistem destul de imperfect de disputare a campionatului mondial, pare greu de realizat.

Legată de problema campionatului mondial a fost și întrebarea directă: *„Cum apreciați șansele adversarilor în viitorul meci pentru titlu dintre Petrosian și Spasski?"* Răspunsurile au fost prudente, influențate probabil de forma bună arătată de Petrosian la Olimpiadă, ca și de faima sa de specialist în meciuri. Aceasta, deși Spasski a reușit turul de forță de a cîștiga 6 partide la cei mai buni jucători din lume. Rezumînd parcă părerile, Lombardy s-a exprimat în felul următor: *„Favorit este Spasski, dar dacă el va reuși să cîștige acest meci, aceasta îl va costa un efort colosal"*. După cum se vede, meciul pentru titlu, care va începe la 15 aprilie, promite o înfruntare titanică.

Interviul s-a încheiat cu o întrebare privind *noua generație*. Au fost citate numele lui Enrique Mecking (Brazilia), W. Brown-(S.U.A.) și R. Hübner (R.F.G.), dar în general a fost exprimată părerea că în condițiile actualei dezvoltări a șahului de performanță, posibilitățile de progres ale tinerilor sînt destul de limitate. Iată răspunsul lui Tibor Florian, care sintetizează situația: *„Nivelul șahului a devenit foarte înalt. Pentru a-l atinge, tînărul trebuie să se consacre complet șahului. Or, fanatici ai șahului sînt greu de găsit astăzi între tineri"*. Și mai direct s-a exprimat marele maestru A. Matanovici: *„Șahul s-a schimbat mult în ultimii 15—20 de ani. În fond, pentru un adevărat maestru, el constituie o profesiune. Dar, deocamdată, în majoritatea țărilor, el nu se bucură de aprecierea necesară a opiniei publice. Părinții caută să dea copiilor posibilitatea de a învăța jocul, dar, de regulă, au o atitudine sceptică față de talentele lor șahiste. De aci și lipsa unor nume noi în șah"*.

După cum se vede, în Olimpul șahului încep să-și facă loc unele idei noi privind problemele de interes general și de perspectivă ale șahului de performanță.

PĂREREA SPECIALIȘTILOR:

FISCHER, PETROSIAN, SPASSKI — cei mai buni din lume...

BORIS SPASSKI este favoritul lui W. Lombardy în apropiatul meci pentru titlul mondial, cu Petrosian

Rubrică redactată de **Sergiu SAMARIAN**